

2015. 08. 16. P. u. 12. vasárnap, utóünnep, az Úr nem kézzel festett
képének átvitele, 3. hang

I. antifona

Ör - ven - dezzetek az Úrnak, min - den föld, mond - ja - tok dicséretet az ő
ne - vé - nek, te - gyé - tek dicsőségessé di - csé - re - tét, Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket! Le - gyen béke a te
e - rős - sé - ged - ben és bőség a te tor - nya - id - ban. Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket! Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és
Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor és örökkön - ő - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket!

II. antifona

Sze - re - ti az Úr Sion ka - pu - it Já - kob minden hajlé - ka fö - lött. Üd - vő - zíts
min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki halottaidból föltámadtál, éneke - lünk né - ked:

Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja. Di-cső-séges dolgok mondattak fe - lő-led,
 Is - ten vá - ro-sa. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-ki halottaidból föltámadtál,
 éneke-lünk né-ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

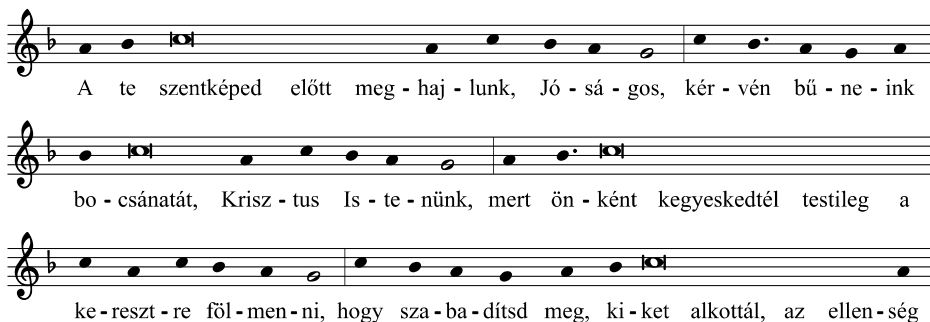
III. antifona: Boldogságok Bemeneti vers: Jertek... aki halottaidból...

Ft. tropár, 3. hang

Vi-gad - ja-nak a meny-nye - i - ek és ör-ven-dez-ze-nek a föl-di-ek, mert az
 Úr a ma-ga jobb-já-val új bi-ro-dal-mat te-rem-tett ne-künk, és le - győz-vén
 a ha-lált, a hol-tak el-se-je lőn, ki a po-kol mély-sé-gé-ből ki-sza-ba-dí-tott
 min-ket, és a vi-lág-nak gaz-dag kegyelmet a-ján-dé-ko-zott.

Jézus képe, tropár, 2. hang

A te szentképed előtt meg - haj - lunk, Jó - sá - gos, kér - vén bú - ne - ink
 bo - csánátát, Krisz - tus Is - te - nünk, mert ön - ként kegyeskedtél testileg a
 ke-reszt-re föl-men-ni, hogy sza-ba-dítsd meg, ki - ket alkottál, az ellen-ség

rab-sá-gá-ból. Mi-ért hálásan ki-ált-juk né-ked: min-de-ne-ket ö-röm-mel betöltöt-tél,

Üd-vő-zí-tőnk, el-jö-vén a vi-lá-got üd-vő-zí-te-ni.

Ün. tropár, 1. hang

Szü-lé-sed-ben a szü-zességet megő-riz - ted, ha-lá - lod-ban pe-dig a világot

el nem hagy - tad, mert any - ja lé - vén az életnek, átköltöztél az é - let - re,

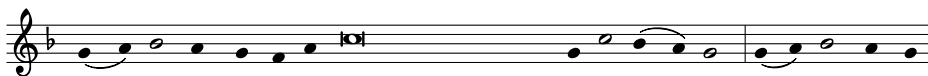
és i - más-sá-ga-id-dal meg-men-ted az örök haláltól a mi lel-kün - ket.

Dicsőség... 3. hang, konták-dallam

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek - nek.

Ft. konták, 3. hang

Föl - tá-mad-tál a ma - i napon a sírból, ó Ir-gal - mas, és min-ket is

ki - ve - zettél a halál bi-ro-dal-má - ból. Ma Á-dám vi-ga-doz és

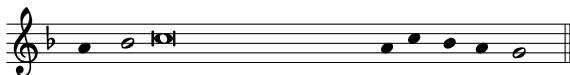

É - va ör - ven - dez, és a pró - fé - ták - kal és pátriárkákkal együtt szüntelen

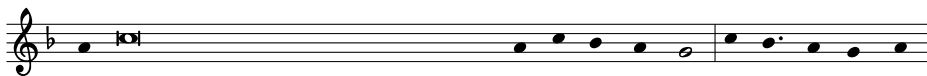
di-cső - í - tik a te is-te-ni ha-talmad u-ral-ko-dá - sát.

Most és... 2. hang, tropár-dallam

Most és mindenkor és örökkön-ö-rök-ké. A-men.

Ün. konták, 2. hang

Az imádságban fáradhatatlanul buzgólkodó Is-ten-szü-lőt, a párt-fogás-ban

a mi változatlan re-mény-sé-gün-ke-t a ha-lál és a sír nem tarthatta meg

sa-ját-já-nak, mi-vel őt, mint az É-let-nek szü-lő-any-ját az ő szűz méhében

elhelyezkedett Fi-ú-is-ten, az ö-rök-é-let di-csőség-be ve-zet-te be.

Ft. prokimen, 3. hang

Énekeljete-k a mi Istenünk-nek, é-ne-ke-l-je-tek! É-ne-ke-l-je-tek a mi Ki-rá-lyunk-nak,

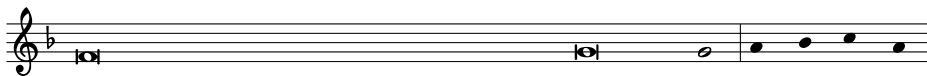

é-ne-ke-l-je - tek, a mi Királyunk-nak énekel-je - tek!

Vers: Minden nemzetek, tapsoljatok, harsogjon az Istennek ujjongásotok hangja!

(46. zsoltár)

Prokimen, Jézus képe, 8. hang

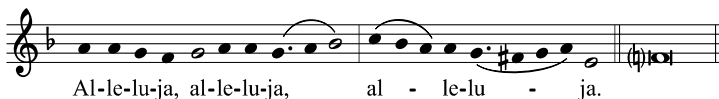
Ne fordítsd el orcádat a te szolgádtól, mert szorongatta-tom, gyor-san hall-gass

meg en-gem, gyor-san hallgass meg en - gem.

Vers: A te szabadításod, Isten, fölemel engem.

Ft. alleluja, 3. hang

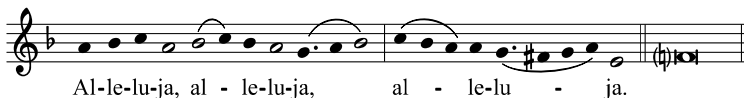
Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al - le-lu - ja.

Vers: Te vagy, Uram, én reményem, soha meg ne szégyenüljek!

Vers: Légy oltalmazó Istenem és menekvésem, hogy megments engem!

(30. zsoltár)

Alleluja, Jézus képe, 4. hang

Al-le-lu-ja, al - le-lu-ja, al - le-lu - ja.

Vers: Téged illet a dicséret, Isten, a Sion-hegyen, neked teljesítik a fogadalmat Jeruzsálemben.

Vers: Hallgasd meg imádságomat! Tehozzád járul minden élő.

(64. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem az Is-ten-a-nyá - nak

a föld-ről az égbe való át-köl-tő-zé - sét!

9. irmosz, 1. hang

Meg-győ-ze - tik te-ben-ned, tiszt - ta - sá-gos Szűz, a ter - mé-szet rend - je,

mert ná-lad szüzességet hir-det a szü-lés, és é-le-tet í - gér a ha - lál;

szü-lés u-tán mint szűz, s ha-lál u-tán, mint é-lő, min-den-kor üd-vő-zí-ted

örökségedet, Is - ten - szü - lő.

Áldozási vers: Dicsérjétek... A te orcád világosságában...